

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 21. august 2007

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

LKR/ J.nr. 2007-2264

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 5. juli 2007 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 6 (Ad B 130).

Spørgsmål nr. 6:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke muligheder serviceloven giver for støtte til befordring af blinde og stærkt svagsynede i beskæftigelse og til blinde og stærkt svagsynedes fritidsaktiviteter som sport, kulturtilbud, fritidsundervisning, familiebesøg m.m.”

Svar:

Servicelovens handicapkompenserende ydelser tager udgangspunkt i et princip om, at en person med et handicap får tildelt ydelser efter behov – og ikke diagnose. Det er kommunen, der ud fra en konkret individuel vurdering skal tage stilling til hvilke ydelser, der bedst tilgodeser personens behov.

Serviceloven indeholder flere forskellige bestemmelser om befordring for mennesker med et handicap.

Ifølge servicelovens § 100 skal kommunen yde dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer med en varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det er en betingelse, at merudgifterne er en direkte følge af den nedsatte funktionsevne. Der kan blandt andet ydes dækning af merudgifter til befordring til og fra uddannelse, arbejde, behandling og fritidsaktiviteter som familiebesøg og fritidsinteresser. Det er en forudsætning, at behovet for befordring ikke kan dækkes efter andre bestemmelser. Det skal dog bemærkes, at bestemmelsen indeholder en bagatelgrænse, så der kun ydes dækning af udgifter, der overstiger 6.000 kr. årligt.

På lignende måde kan der for børn under 18 år, der har en betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, ydes tilskud til dækning af nødvendige merudgifter efter servicelovens § 41.

Ifølge servicelovens § 114 kan der ydes støtte til køb af en handicapbil for personer, som på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne kun vanskeligt kan fungere i dagligdagen uden en bil. Denne bestemmelse er nærmere beskrevet i svar på spørgsmål nr. 5 ad B 130.

Desuden kan der ifølge servicelovens § 117 ydes tilskud til personer, der på grund af varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befordring med individuelle transportmidler. Det er kommunen, der tilrettelægger denne ordning. Kommunen har dog ikke pligt til at tilrettelægge denne ordning, hvorfor kommunens afgørelse om hjælp efter denne bestemmelse ikke kan indbringes for en anden myndighed.

Eva Kjer Hansen

/ Karin Munk Petersen